

Egyházmegyei Katolikus Iskolák Főhatósága

DR CSÁKI TIBOR FŐIGAZGATÓ ATYA

Vác, Migazzi Kristóf tér 1.

2600

*Tárgy: Ajánlás Csák Katalin
óvodavezetői pályázatához.*

Főtisztelendő Főigazgató Úr!

Pár szavas magyarázattal tartozom, miért veszem a bátorságot, hogy az ország keleti csücskéből, görögkatolikus lelkészként ajánló sorokat írok Csák Katalin számára, aki a Dunakeszi Szent Erzsébet Katolikus Óvoda és Családközpont óvodavezetői megbízásához szándékozik pályázatot benyújtani.

Budai parókusi szolgálatom ideje alatt úgy adódott, hogy egyik leányom, majd két évvel később másik is az azóta már megszűnt Hajnalcsillag Katolikus Óvodába került óvónőként. Ebből adódott, hogy módomban volt megismerni az ott folyó ember- és léleképítő munkát. Csak örülni tudtam, hogy leányaim olyan környezetben végezhetik hivatásuknak választott munkájukat, ahol a szellemiség és lelkület meghatározója Katalin volt.

Az a milió, mely az ottani óvodában megvalósult, őszintén keresztény, katolikus volt. Azok az irányelvek, melyek a vezetésben megfogalmazódtak, azok az elvárások, melyekkel az ott szolgálót teljesítőket felé kötelezők és elfogadottak voltak, egy mélyen hívő, s a krisztusi életmódot nemcsak hirdető, de meg is élő emberről beszélnek, aki a belső harcot megharcolta, s a krisztusi igazért a küzdelmet is kész mindenkor felvállalni.

Nem a szavak, a tettek minősítik az embert; a valós eredmények igazolják a vezetőt. Az általa vezetett intézményben valódi műhelymunka folyt. Az óvoda nem gyermek elhelyezésére szolgáló hely volt a munkában elfoglalt szülők tehermentesítésére, hanem olyan tevékenység színtere, ahol a krisztusivá formálás együtt volt szándékolt (és örvendetesen sokszor eredményesen megvalósult) gyermekekben és szülőikben. Sokszor lehettem részese ünnepi előkészületeknek és ünnepeknek, ahol a gyermeki lelkesedéssel vetekedett a szülői azonosulás mindkettőben (előkészületben és ünnepben). Öröm volt megtapasztalni, ahogy egy gyermeken keresztül kereszténnyé lett egy család, mert az óvoda számára a gyermekkel együtt a szülő is fontos volt.

Sokszor lehettem jelen „kisegítőként” lekipásztori szolgálattal az óvodában, ahol fontos volt minden nap a „lelki percek” megtartása a gyermekeknek az óvónő vezetésével; ugyanígy naponta fakultatívan a dolgozóknak a délutáni alvásidőben (ez volt a „Jó Pásztor imaközösség”), vagy az ünnepek előtti lelki nap az óvoda minden munkatársa számára. Ugyanígy évente a lelkigyakorlat, melynek részese lehettem én is Máriapócon, s egy-két lelki napnak is. Emlékezetesek számomra az évente visszatérő adventi koszorú készítés a szülőikkel, s azok megáldása, mely által megszentelt lett a karácsonyra készülés azokban az otthonokban; az ünnep, amikor a szülők megáldásra hozták gyermekeiket a zugligeti Szent Család templomba Gyertyaszentelő ünnepén; az óvodai jubileum méltóságos megtartása, már a megszűnés sötét fátylától árnyékoltan. Aztán az a bölcső, mely körbejárta az óvodával kapcsolatban lévő családok között, hogy az éppen érkező újszülöttet szolgálja. S mindennek úgy

lehettem részese, hogy gyermekeim révén együtt éltem meg velük az előkészületek minden mozzanatát, a sok nyüglődést, fáradságot, lelkesedést és csüggedést, a szervezés aggodalmait. S mindezek mögött a lelki irányító, a lelkesítő, a felvetett ötlettől a véghezvitelig minden áldozatra kész, önmagát nem kímélő: Katalin volt.

Szólanom kell még arról a küzdelemről, melyet a Hajnalcsillag Katolikus Óvoda megmentéséért folytatott egy éven keresztül, mely küzdelem célja annak a szellemiségnek és óriási erőfeszítéssel, évek alatt kidolgozott óvodai programnak a megmentése volt, mellyel olyan eredményesen működhetett az általa vezetett óvoda 11 éven keresztül.

Bizonyos vagyok benne, hogy arra a feladatra, melynek érdekében pályázatát beadja, fenntartás nélkül alkalmas, s a megszerzett tapasztalatai birtokában Isten dicsőségére s az Egyházmegye javára az új körülmények között is gyümölcsözően fog majd munkálkodni.

Testvéri köszöntéssel Krisztusban

Piricse, 2014. március 21.

dr. Verdes Miklós
esperes, parókus